

SEKİZİNCİ SINIF ÖĞRENCİLERİNİN YAZMA ÖZ YETERLİK ALGILARI

A STUDY ON THE WRITING SELF-EFFICACY PERCEPTION OF EIGHTH GRADE SECONDARY STUDENTS

Zübeyde ÖZONAT*

ÖZET: Bu araştırma sekizinci sınıf öğrencilerinin yazma öz yeterlik algılarının düzeyini belirlemek amacıyla yapılmıştır. Tarama modelinde olan araştırmanın evrenini Malatya’da bulunan sekizinci sınıf öğrencileri, örneklemini ise 2014-2015 eğitim öğretim yılında Malatya’da altı ortaokulda öğrenim gören iki yüz elli sekizinci sınıf öğrencisi oluşturmaktadır. Araştırmanın verileri Şengül (2011) tarafından hazırlanan “Yazma Öz Yeterlikleri Ölçeği” ile toplanmıştır. Araştırmada elde edilen veriler SPSS 21.0 programı kullanılarak analiz edilmiştir. Veriler değerlendirilirken tanımlayıcı istatistiksel metotları (frekans, yüzde, ortalama, standart sapma) kullanılmıştır. Nicel verilerin karşılaştırılmasında kız ve erkek öğrenci grupları arasındaki fark t-testi ile analiz edilmiştir. Elde edilen bulgular %95 güven aralığında, %5 anlamlılık düzeyinde değerlendirilmiştir. Araştırmada elde edilen sonuçlara göre sekizinci sınıf öğrencilerinin öz yeterlik algı düzeylerinin yeterli düzeyde olduğu görülmüş, öz yeterlik algı düzeylerinin cinsiyet bağlamında kız öğrencilerin yazma farkındalığı, genel ilerleme ve kişisel ilerleme boyutlarında erkek öğrencilerden yüksek olduğu tespit edilmiştir. Öz yeterlik algı düzeyinin yazma psikolojisi boyutunda ise kız ve erkek öğrenciler arasında herhangi bir farklılığın olmadığı görülmüştür.

Anahtar sözcükler: Türkçe öğretimi, yazma eğitimi, öz yeterlik algısı

ABSTRACT: This research was conducted to determine the writing level of self-efficacy of eighth grade secondary school students. The universe of research with survey model was eighth grade students studying in secondary school in Malatya. And the sample of the study constituted two hundred and fifty 2014-2015 academic year students studying eighth grade students studying in six secondary schools in Malatya. The research data collected by using "Writing Self-Efficacy Scale" which is prepared by Şengül (2011). The data obtained in this study was analyzed by SPSS program. To evaluate the data the descriptive statistical methods (Number, Percentage, mean, standard deviation, etc.) were used. The difference between the two groups for comparison of quantitative data were analyzed by t-test. The findings were evaluated at the 95% confidence interval and 5% significance level. According to the results obtained from this research, students were found to be adequate levels of self-efficacy. In the context of gender self-efficacy levels; levels of self-efficacy in the mentioned size of girls, in writing awareness, general progress and personal progress dimension were determined to have higher than boys. And also it has been observed that there is no difference between girls and boys at the level of self-efficacy perception of the size of the writing psychology.

Keywords: Turkish education, literacy training, self-efficacy

1. GİRİŞ

İnsan toplumsal bir varlıktır ve etrafında bulunan diğer bireylerle çeşitli zamanlarda iletişimde bulunma ihtiyacı hisseder. Bu iletişim sosyal, ekonomik, kültürel vb. sebeplerden dolayı ortaya çıkabilir. Bireyler duygu, düşünce ve isteklerini söz ya da yazı ile karşısındakilere aktarırken çeşitli yollara başvurur. Bunlardan biri de yazmadır.

Yazma, günlük hayatın pek çok alanında karşımıza çıkan bir beceridir. Özbay (2011) yazılı anlatımı , “Duygu, düşünce, istek ve olayların birtakım sembollerle, belirli kurallar çerçevesinde doğru ve güzel bir şekilde aktarılmasıdır.” şeklinde tanımlar. Aktaş ve Gündüz,

* Doktora Öğrencisi, İnönü Üniversitesi Türkçe Eğitimi Bölümü, zubeydeozonat@gmail.com

(2005) yazılı anlatımı “Yazılı anlatım, her türlü olay, düşünce, durum ve duyguları, dili en güzel şekilde kullanarak, belli bir plan dâhilinde başkalarına ve yarınlara ulaştırmaya, böylece kalıcılığı sağlamaya imkân veren bir araç olarak tanımlanabilir.” şeklinde ifade etmiştir. Yakıcı vd. (2010) ise yazılı anlatımı, “ Olayların, durumların, isteklerin, duygu, düşünce ve hayallerin bir mesaj içerecek ve iletecek şekilde, bir konu etrafında bütünlük düşüncesi gözetilerek düzenlenmesidir” şeklinde ifade eder. Tanımlardan hareketle yazılı anlatımın bir mesajı içermesi ve bunu bir plan dâhilinde ve dili doğru ve güzel kullanarak iletmeyi amaçladığı çıkarılabilir.

Dil eğitiminde öğrencilere kazandırılması gereken temel becerilerden biri olan yazma, okullarda çeşitli etkinliklerle öğrencilere verilir. Yazma, amaçlı bir eğitim etkinliğidir. Yazma becerisinin geliştirilmesi ile öğrencilerin duygu, düşünce, hayal ve tasarılarını etkili bir dille ve doğru bir biçimde ifade etmeleri hedeflenmektedir (Göçer, 2010). Yazma becerisinin geliştirilmesinin amaçlarından biri de bireylerin iletişim becerilerini en üst düzeye çıkarmaktır. Çünkü yazılı anlatım, insanların birbirleri ile kurdukları iletişimin en önemli araçlarından birisidir (Göçer, 2011).

Sosyal öğrenme kuramı çerçevesinde geliştirilen öz yeterlik, bireyin belli bir performansı gerçekleştirmek için yapılması gereken etkinlikleri ve görevleri organize edip başarılı olma konusunda kendine güven duyması ve bireyin “Bu konuda yapabileceklerim nelerdir?” sorusuna verdiği cevap ile ilgili düşünceleri şeklinde ifade edilebilir (Bandura, 1997, Sneyder ve Lopez 2002). Öz yeterlik, temelde kişinin yapabileceklerine ilişkin inançlarıdır ve bireylerin güçlü ve zayıf yönleri hakkında bilgi sahibi olmasını sağlar.

Sosyal öğrenme kuramında öz yeterlik denildiğinde kişinin doğrudan ve dolaylı yaşantılar sonucu elde ettiği bilgilerin kavramsallaştırılması anlaşılmaktadır (Bandura, 1977, akt. Batar ve Aydın, 2014). Kurama göre bireyin sahip olduğu psikolojik süreçler onun yeterlilik inancı oluşturmada ve bu inancı devam ettirmesinde etkili olmaktadır (Akar, 2008).

Yazma, öz yeterliğin etkilediği bir alandır. Öz yeterlik bireylerin yazılı anlatıma karşı düşünce ve tutumlarını belirlemede etkili olmaktadır. Öğrenciler yazmaya başlamadan önce yazılarının başarılı olacağına inanırlarsa bu inanç öğrencilerin yazma konusunda daha çok çaba sarf etmelerini sağlamaktadır. Ayrıca bu inanç onların yazmaya olan ilgilerinin artmasına ve bir olumsuzluk ortaya çıktığında daha azimli ve güçlü olmalarına yardım etmektedir (Pajares ve Valiente, 1997). Demir (2013) de yazma motivasyonunun önemini vurgulamış ve öğrencilerin yazmaya başlamadan önce yüksek bir motivasyona sahip olmasının yazma davranışlarını olumlu etkileyeceğini ifade etmiştir.

Araştırmalar yazma ve öz yeterlik arasında doğrudan bir ilişki olduğunu ortaya koymaktadır. Bouffard Bouchard (1990) çalışmasında öz yeterliğin bir davranışın başlamasında ve devam etmesinde etkili bir rol oynadığını ortaya koymuş ve öz yeterliğin yazma becerisini olumlu bir şekilde etkilediğini ifade etmiştir. Demir (2013) yazma öz yeterlik inancının öğrencilerin yaratıcı yazma becerileri üzerinde olumlu bir etkiye sahip olduğunu ortaya koymuştur. Büyükkiz (2011) ise yazma konusunda yüksek öz yeterliğe sahip olanların yazmada daha başarılı olduklarını ortaya koymuştur.

1.1. Yazma Becerisi ve Yazma Sorunları

Bir dil becerisi olarak yazma, insanoğlunun çok uzun zamandan beri kullandığı en önemli iletişim araçlarından biridir. Bu önemli iletişim aracı insanlığa oluşturduğu maddi ve manevi birikimleri kuşaktan kuşağa aktarma olanağı vermiştir.

Yazma dinleme ve konuşmadan farklı olarak sonradan kazanılan bir beceri olması ile birlikte diğer dil becerilerine yaslanmak durumundadır. “Kişiye ilk dil becerilerini kazandıran, dile yönelik bir birikim oluşturmaya imkân sağlayan, onun dilini doğal ortamında geliştiren dinleme ve konuşma ile duygu ve düşünce dünyasını zenginleştiren okuma eylemi olmadan

yazmada istenilen düzeyde başarılı olmak pek mümkün değildir.” (Tağa ve Ünlü, 2013). Yazma becerisi ve diğer dil becerileri birbirleri ile sıkı bir ilişki içindedir ve birbirlerinin tamamlayıcısıdır. Dinleme ve okuma yolu ile elde edilen bilgiler yazma ve konuşma yolu ile başkalarına aktarılmaktadır.

Bireylerin duygu, düşünce ve isteklerini dili doğru, etkili ve güze kullanarak başkalarına aktarması adına yazma becerisini geliştirmek için okullarda Türkçe dersi kapsamında yazma eğitimi verilmektedir. Yazma becerisinin kazandırılmasında diğer disiplinlere de görevler düşmekler beraber bu konuda en büyük sorumluluk Türkçe dersine aittir. İlköğretimden yükseköğretime öğrencilerin yazılı anlatımlarında sorunlar görülmesi, yazma eğitiminin hedeflerine ulaşamaması Türkçe dersinin üzerine düşen görevi hakkıyla yerine getiremediğini göstermektedir (Tağa ve Ünlü, 2013).

Alanyazın incelendiğinde yazma sorunlarına ilişkin bazı değerlendirmeler dile getirilmiştir. Taylor (1981) araştırmasında yazma öğretiminde üç temel soruna vurgu yapmaktadır:

1. Öğrencilere yazma eğitiminde yazma eyleminin bir keşfetme süreci olduğunu fark ettirmeden ziyade plan ve taslak öğretimine ağırlık vermek.
2. Gözden geçirmeyi mekanik bir redaksiyon olarak öğretmek ve gözden geçirmenin yazıyı etkili ve güçlü kıldığını göz ardı etmek.
3. Öğrencilerden kendi fikirlerini önceden belirlenmiş modellerin dışına çıkmadan yazıya koymalarını istemek.

Ayyıldız ve Bozkurt (2009) yazma eğitimi ile ilgili aşağıdaki sorunları dile getirmektedir:

Öğrenciler kompozisyon terimi konusunda yanlış bilgilendirilmişlerdir. Öğrencilerde yaratıcı düşünme becerisi gelişmemiştir. Öğrenciler ele alınan konu hakkında derine inememektedirler. Öğrenciler fikirlerini destekleyecek örnekler yer verememektedir. Konulara tek yönlü bakılmakta, farklı bakışlar yakalanamamaktadır. Başlıklar ile içerik arasında uyumsuzluklar söz konusudur. Temel cümle yapılarında hatalar bulunmakta, özgün niteliği olmayan genelleşmiş cümleler kullanılmaktadır. Yazım yanlışları vardır. Çok sayıda noktalama yanlışları görülmektedir. Söz varlığı çok sınırlıdır. Kullanılan sözcükler gündelik yaşantıların ötesine geçememekte; sözcükler, konuşma dilindeki yerel söyleyişlere göre yazılmakta; argo ifadeler kullanılmaktadır. Özne-yüklem uyumsuzlukları, sözcüğün yanlış ya da gereksiz kullanımına dayanan anlatım bozuklukları yaygındır (Akt. Göçer, 2010).

Tağa ve Ünlü (2013) yazma sorunlarını öğretmenden, öğrenciden, programdan ve dış etkenlerden kaynaklanan sorunlar olmak üzere sınıflandırmıştır. Bunlardan öğrenciden kaynaklanan sebeplerin başında öğrencilerin okuma alışkanlıklarının yetersiz oluşu gelmektedir. Bunun yanında öğrencilerin kelime hazinesinin yetersizliği, yazma isteksizlikleri ve düşünme becerilerinin gelişmemiş olması yazma sorunları konusunda öğrencilerden kaynaklanan diğer sebeplerdir. Öğretmenden kaynaklanan yazma sorunları olarak öğretmenlerin alandaki gelişmeleri yeterince takip etmeyişleri, öğrencilere farklı metin türlerinde nitelikli örnek gösterilmeyiş ve öğrenci ürünlerinin ödüllendirilmemesi gösterilmiştir. Araştırmacılar programdan kaynaklı yazma sorunlarına ilişkin ders süresi ile ilgili sorunları ön plana çıkarmışlardır. Programda önerilen yöntemlerin kısıtlı ders süresinde kullanılmasının zorluğu dile getirilmiştir. Yazma ile ilgili dış etkenlerden kaynaklanan sorunların başında internet ve cep telefonunda kullanılan dil gösterilmiştir.

Yazma sorunları ile ilgili yapılan birçok çalışmada benzer görüşlere yer verilmiştir. Yazmaya yeterince zaman ayrılmayışı (Ungan, 2007), kitle iletişimi araçlarının olumsuz etkisi (Aktaş ve Gündüz, 2007), öğrencilerin kelime dağarcığının yetersiz oluşu (Sever, 2011; akt. Tağa ve Ünlü, 2013), yazılar değerlendirirken içerikten çok biçimin ön plana çıkarılmasından

dolayı öğrencilerin yazmaya karşı olumsuz tutum oluşturması (Çiftçi, 2006; Urgan, 2007), imlada birliğin sağlanamaması (Özbay, 2010) gibi sorunlar yazma sorunları olarak değerlendirilmektedir. Bunlardan hareketle yazmaya ilişkin pek çok sorunun çözülemediği yargısına varılabilir. Bu sebeple alan uzmanlarının ve eğitimcilerinin bu konuyu daha derinlemesine ele alması gerekmektedir.

1.2. Öz Yeterlik Algısı

Öğrenme ortamında öğrenme eyleminin gerçekleşmesinde birçok unsur etkilidir. Öğretmenden, öğrencinin kendi özelliklerinden ve sınıf ortamından kaynaklanan birçok durum öğrenmeyi olumlu ya da olumsuz yönde etkilemektedir. Öğrencilerin kendilerinden kaynaklanan ve öğrenmeyi etkileyen unsurlardan biri de sosyal öğrenme kuramı çerçevesinde geliştirilen öz yeterlik kavramıdır. Sosyal öğrenme kuramına göre bireyler kendilerini şekillendirme, eylemlerini düzenleme süreçlerinde edilgin değil, aktiftir (Çubukçu ve Girmen, 2007).

Bandura (1986) öz yeterliğin tanımını yaparken “Bireylerin başarıya ulaşmak için gerekli uygulama ve düzenlemelerde kendilerine olan inançları ve kendi yetenek ve becerileri hakkındaki yargılarıdır” ifadesini kullanır (akt. Akar, 2008). Bu yargılar, bireylerin bir görevi gerçekleştirirken neler yapabileceklerine dair inançlarını oluşturur. Öz yeterlik algısı bireyin güç durumlarla karşılaştığında nasıl davranacağını bilmesi ve bu durumları en kolay şekilde kendi lehine çevirme konusunda kendine güvenmesi şeklinde tanımlanabilir.

Bireyin öz yeterlik algısının bilinmesi, bireyin davranışları hakkında yorum yapmaya imkân tanır “Bireyler bir işi, görevi veya etkinliği başarabilme konusunda kendilerine güven duyar ve bu işi başarabilecek güce sahip olduklarını düşünürlerse bu görevi yapma konusunda daha istekli olurlar” (Sharp, 2002, akt. Korkut ve Babaoğlu, 2012).

Bandura (1986) öz yeterlik inancını dört temel kaynağa bağlar:

1. Performans Başarısı: Bireyin kendi deneyimleri ve yaşantıları sonucu elde ettiği başarı veya başarısızlıklar ile ilgili algılarıdır. Bandura’ya (1986) göre dört kaynaktan en etkili olanı budur. Birey, öz yeterlik algısını şekillendirirken kendi yaşadığı deneyimlerden daha çok etkilenmektedir (Akt. Aksu, 2008).
2. Başkalarının Davranışlarını Gözleme: Başka bireylerin deneyimleri, bireyin kendine olan güvenini artırır veya azaltır. Bandura (2002) kişinin öz yeterliğinin farkındalığına ulaşma adına gözlediği modellerin deneyimlerinden çıkardığı anlamların önemine dikkat çeker.
3. Sözel İkna: Bireyin başarılı olup olamayacağına ilişkin öğütler, teşvik ve telkinler bireyin kendine olan güvenini etkiler.
4. Duygusal Durum: Bireyin bir duruma ilişkin kendi beklenti ve inançları bireyin kendine olan güveni üzerinde olumlu ya da olumsuz bir etkiye sahiptir. (Senemoğlu, 1997, akt. Akar, 2008).

Korkmaz (2002) öz yeterliği düşük ve yüksek olan bireylerin özelliklerini şu şekilde karşılaştırmıştır:

Öz yeterliği yüksek olan bireyler, karmaşık olaylarla baş edebilme konusunda daha güçlüdürler. Problemleri daha kolay çözerler. Başarma konusunda kendilerine olan güvenleri yüksektir. Okulda ve meslek hayatında daha başarılıdırlar. Yaptıkları çalışmaları sabırla yürütürler. Öz yeterliği düşük olan bireyler, karmaşık olaylarla baş etme konusunda daha zayıftırlar. Kendilerine güvenme konusunda yetersizdirler. Başarısız olduklarında tekrar denemek istemezler. Çabalarının sonucu değiştirmeyeceğine inanıp başarmak için daha fazla çabalamazlar.

Öz yeterlik bilişsel, duyuşsal, devinişsel, güdüsel vb. süreçleri etkilemekle birlikte bireylerin bir konu hakkında olumlu ya da olumsuz düşünmesi, değer yargıları, yeni bir ortama uyum sağlaması, kendi gelişimini sürdürme isteği ve hedeflerini de etkilemektedir (Bandura, 2002). Bundan dolayı hayatın her alanına etki ettiği söylenebilecek olan öz yeterlik birçok araştırmanın da konusu olmuştur.

Yüksek öz yeterlik algısının akademik başarıya olumu yönde etki ettiği yapılan araştırmalarla ortaya konmuştur (Bandura ve Locke, 2003; akt. Büyükkiz, 2011). Bir işe başlamadan başarılı olacağına inanan bireylerin kendilerine zor hedefler belirlediği, bu hedeflere ulaşma konusunda elinden geleni yaptığı ve engellerle karşılaştığında yılmayıp yeni stratejilerle yoluna devam ettiği belirlenmiştir (Jinks ve Morgan, 1999).

Söylenenlerden hareketle öz yeterlik algısı bireylerin bir işi başlatma, sürdürme ve sonuçlandırma eylemlerine girişmesinde etkili olmaktadır. Bireylerin öz yeterlik algısı ne kadar yüksekse birey o işe başlama ve o işi devam ettirme konusunda o derece cesaretli davranmaktadır (Hamurcu, 2006; akt. Aksu: 2008). Ayrıca öz yeterlik bireyin zorluklarla mücadele becerisini geliştirmesine de yardım etmektedir. Bunlardan hareketle öz yeterlik algısının yüksek olması bireylerin motivasyonlarını yüksek tutmasını sağlamak ve başarılı olmalarına imkân tanımaktadır.

1.3. Yazma Öz Yeterlik Algısı

Bireylerin dinleme, okuma, konuşma ve yazma etkinliklerini içeren dil eğitiminin amacı, kişilerin dil becerilerinin gelişmesini, zihinsel faaliyetlerinin ve iletişim yeteneklerinin artmasını sağlamaktır. Bu konuda temel dil becerilerinden biri olan yazma becerisi etkili bir iletişim aracı olarak karşımıza çıkmaktadır (Ungan, 2007). “Yazma; duygu, düşünce, istek ve olayların belli kurallara uygun olarak birtakım sembollerle anlatılmasıdır” (Özbay, 2011). Yazma becerisi, kişinin toplum içinde sistemli yaşamasının bir sonucu olarak toplumun belli kurumlarına eğitim, kamu kurumlarına vb; diğer bireylere temelde kendini ifade etmek, varlığını bildirmek gibi işlevlerde kullanılır. Yazma, insanların pek çok konu ve alandaki bilgi ve deneyimlerini başkalarına aktarmak için kullandığı önemli bir iletişim aracıdır. Yazı, sözden farklıdır; sözün kalıcılığı yokken yazı kalıcıdır. Tarih, edebiyat, sanat ve bilim gibi bilgi birikimi ile oluşan kültürel unsurlar yazı sayesinde bugüne gelebilmiştir.

Yazma bireyin ve içinde yaşadığı toplumun doğal bir ihtiyacıdır. Tek tek bireyler olarak yazmaya ihtiyaç duyarız. Hayatın her alanında ve birçok meslekte yazma becerisinin kullanılmasını gerektiren durumlar vardır. Bir makama durumunu bildirmek, dilekçe yazmak, bir konuda duygu ve düşüncelerini yazmak, dinlenen veya okunan bir metinle ilgili notlar çıkarmak veya yorumda bulunmak vb. birçok faaliyet yazma becerisini gerektirir. Karadağ ve Maden (2013: 267) konuyla ilgili olarak şunları söylemektedir:

Hangi meslekle uğraşırsak uğraşalım, yazma ihtiyacı hissederiz ancak bazı meslekler yazma becerisinin çok daha fazla kullanıldığı alanları kapsamaktadır. İlköğretim sonrası eğitime devam eden bir öğrenci lise ve yükseköğretim sürecinde yoğun olarak yazma becerisini kullanmak durumundadır. Bu kişilerin meslek hayatı içinde de yazma ihtiyacı, örneğin bir çiftçiye göre çok daha yüksek olacaktır. Şu unutulmamalıdır ki modern toplumlarda her insan günlük hayat içinde birçok durumda yazma ihtiyacı hisseder ve ilköğretim okullarında verilen yazma eğitimi bu ihtiyaçları asgari düzeyde karşılayabilecek nitelikte olmalıdır.

İnsan toplumsal bir varlıktır ve her an başkalarıyla iletişim kurma ihtiyacıdır. Diğer insanlara ihtiyaçları, duygu, düşünce ve istekleri düzenli ve sistemli olarak anlatabilmenin yollarından biri yazmadır. Ayrıca toplumlar, değerlerini, bilgi ve birikimlerini ve kültürlerini

gelecek kuşaklara yazı yoluyla miras bırakmaktadır. Bu da uygarlıkların toplumsal belleğinin oluşmasını kolaylaştırmaktadır.

Yazma öz yeterlik algısı, öğrencilerin kendi yazma becerileri ile ilgili güçlü ve zayıf yönlerini bilmeleridir. Öğrencinin yazma konusunda kendine güveni ya da güvensizliğinin bilinmesi, onun yazma becerisini geliştirme çabasını arttırmasına yardımcı olmak bakımından önemlidir.

Öz yeterlik algısı bir işe başlama ve o işi devam ettirmede gereken motivasyonu sağlayan önemli bir etkidir. Yazma konusunda da kendilerine güvenen öğrenciler yüksek bir motivasyonla yazma eylemine başlarsa bunu devam ettirmek öğrencilere daha kolay gelecektir. Pajares (2007) de yazma öz yeterlik algısı düşük öğrencilerin, yazma konusunda kendilerine güvenen öğrencilere göre yazmaya karşı daha az ilgili olduklarını ve yazmadan daha kolay vazgeçtiklerini ortaya koymuştur.

Öz yeterlik inancı, öğrencilerin yazılı anlatımla ilgili duygu ve düşüncelerini belirlemeye katkı sağlar. İyi bir yazı yazacağına inanarak başlayan bir öğrenci bu konuda karşılaşabileceği güçlüklerle daha iyi mücadele eder. Yazma öz yeterlik algısının yüksek olması öğrencilerin yazma yeteneklerini arttırmayacaktır, ama yazma kaygılarını azaltacak ve onları yazma konusunda cesaretlendirecektir (Pajares ve Valiante, 1997).

Dil öğretimi ve yazma alanında yapılan çalışmalarda öz yeterlik algısının yüksek olmasının akademik başarıyı arttırdığı ve öğrencilerin yazma başarısını olumlu yönde etkilediği belirlenmiştir. Martinez ve arkadaşlarının (2011) üniversite öğrencileri üzerinde yaptığı bir araştırmada yazma kaygısı düşük olan öğrencilerin yazma öz yeterlik algılarının, yazma kaygısı yüksek olan öğrencilerin yazma öz yeterlik algılarından daha yüksek olduğu bulunmuştur. Jones'un (2008) yaptığı bir araştırmaya göre öz yeterlik algısının yazma becerilerinin kazandırılmasında ve geliştirilmesinde etkili olduğu bulunmuştur. Graham ve arkadaşlarının (2005) yaptığı bir araştırmada, yazma becerilerinin öz değerlendirmeye ve öz düzenlemeye bağlı olarak geliştirilebileceği sonucuna varılmıştır. Garcia ve Caso'nun (2005) yaptığı deneysel çalışmada ise yazma becerilerini, sınıf içi uygulamalar, yazma tutumu, motivasyon ve öz yeterlik algıları olumlu ya da olumsuz etkiler (akt. Batar ve Aydın, 2014). Bandura (1986) yazma öz yeterlik algısı yüksek olan öğrencilerin iyi yazamadıklarını düşünen öğrencilere göre yazmada daha başarılı olduklarını belirtmiştir (Akt. Demir, 2013).

Şengül (2011) öğrencilerin yazma öz yeterliklerinin belirlenmesine yönelik çalışmasında yazma öz yeterliğinin dört boyutunu açıklamıştır. Bu boyutlar yazma farkındalığı, yazma psikolojisi, genel ilerleme ve kişisel ilerleme boyutlarıdır. Yazma farkındalığı, yazma becerilerinin gelişimine yönelik öğrencilerin kendileri ve başkaları arasında yapacakları karşılaştırmalar sonucu ortaya koyacakları farkındalıkları içerir. Öğrencilerin başkalarından yazma konusunda hangi farklılıklara sahip olduğu bilgisi yazma farkındalığını açıklayabilir. Yazma psikolojisi öğrencilerin yazma becerilerine ilişkin tutumlarını yansıtmaktadır. Genel ilerleme, yazma becerisine ilişkin bütüncül anlamda ilerleme durumunu ifade ederken kişisel ilerleme yazmaya ilişkin özel bilgi ve becerilerin kazanılma durumu hakkında fikir sahibi olmayı içermektedir.

Yazma becerisi sadece öğrencilerin akademik başarılarına ve Türkçe dersine yönelik olmayıp hayatın her alanında önemsenmesi gereken bir beceridir. Bu yüzden öğrencilerin yazma becerilerinin geliştirilmesi için çalışmalar yapılmalı, etkili bir yazma eğitimi için öğrencilerin yazma becerisi ile ilgili kazanımlarının ve eksiklerinin neler olduğu belirlenmelidir (Şengül, 2011). Öğrencilere daha etkili ve iyi bir yazma eğitimi vermek için onlara yazma konusunda güven verilmeli ve onların yazmayı başarabileceklerine inanmaları sağlanmalıdır. Bu araştırmada yazma öz yeterlik algısının bilinmesinin yazma becerisinin gelişiminin takibini

kolaylaştırdığı düşüncesi ile ortaöğretime geçişte önemli bir aşamada olan sekizinci sınıf öğrencilerinin yazma öz yeterlik algıları belirlenmeye çalışılacaktır.

1.4. Araştırmanın Amacı

Sosyal psikoloji alanında geliştirilmiş bir kavram olan öz yeterliğin pek çok öğrenme alanına uyarlandığı ve farklı disiplinlerde kullanıldığı görülmektedir. Bu öğrenme alanlarından biri de yazma becerisidir. Öğrencilerin yazma öz yeterlik algıları yüksek olursa, yazmaya istek duyacaklar ve kendilerini yazma konusunda geliştirme adına çaba harcayacaklardır. Bu açıdan öğrencilerin yazma öz yeterlik seviyeleri hakkında bilgi sahibi olup yazma eğitimini buna göre düzenlemede fayda vardır (Şengül,2011).

Sekizinci sınıf, ilköğretimden ortaöğretim sürecine geçiş aşamasında önemli bir yer tutmaktadır. Bundan dolayı yazma becerisi farkındalığı öğrencilere ne düzeyde verilmiş, öğrenciler yazmaya istekli mi, öğrencilerin yazma konusunda kendilerine güvenleri tam mı gibi soruların yanıtlanması için önce öğrencilerin yazma öz yeterlik algıları ortaya çıkarılmalıdır.

Bu araştırmada sekizinci sınıf öğrencilerinin yazma öz yeterlik algılarının ortaya çıkarılması amaçlanmıştır. Araştırmanın problem tümcesi “ Sekizinci sınıf öğrencilerinin yazma öz yeterlik algılarının düzeyi nedir?” olarak belirlenmiştir. Bu bağlamda yanıtları aranacak alt problemler aşağıdadır:

Birinci Alt Problem: Sekizinci sınıf öğrencilerinin yazma öz yeterlik (yazma becerisi farkındalığı, yazma psikolojisi, genel ilerleme ve kişisel ilerleme boyutlarında) algıları nasıldır?

İkinci Alt Problem: Sekizinci sınıf öğrencilerinin yazma öz yeterlik algıları (yazma becerisi farkındalığı, yazma psikolojisi, genel ilerleme ve kişisel ilerleme boyutlarında) cinsiyete göre farklılık göstermekte midir?

2.YÖNTEM

Araştırmada öncelikle Safahat'taki atasözü ve deyimlerin tespiti yapılmıştır. Ardından bu tespitler doğrultusunda öğretim etkinlikleri tasarlanmıştır. Bu açıdan bulgular iki başlık şeklinde tasarlanmıştır.

2.1. Araştırmanın Yöntemi

Araştırmada sekizinci sınıf öğrencilerinin öz yeterlik algılarını belirlemek ve bunları çeşitli değişkenler açısından incelemek amaçlandığından tarama modeli kullanılmıştır. Tarama modeli daha çok betimsel araştırmalarda kullanılır ve mevcut olan bir durumu olduğu gibi betimlemeyi amaçlar (Karasar, 1991).

2.2. Evren ve Örneklem

Araştırmanın evreni Malatya ilinde bulunan ortaokullarda öğrenim gören sekizinci sınıf öğrencileridir. Örneklemi ise Mustafa Kemal,19 Mayıs Fatih, Bindal, Gündüzbey, 75. Yıl Cumhuriyet, İMKB ve Hayriye Başdemir Ortaokullarında öğrenim gören iki yüz elli öğrencidir. Araştırmaya 118 kız, 132 erkek öğrenci katılmıştır. Aşağıdaki tabloda kız ve erkek öğrenci sayıları ve yüzdeleri görülmektedir.

Tablo 1. Cinsiyet dağılımı

	Frekans	Yüzde (%)
Erkek	132	52,8
Bayan	118	47,2
Toplam	250	100,0

2.3. Veri Toplama Araçları

Araştırmada verileri toplamak amacıyla Şengül (2011) tarafından oluşturulan “Yazma Öz Yeterlikleri Ölçeği” kullanılmıştır. Bu ölçek beşli likert tipinde olup kırk maddeden oluşmaktadır. Kırk maddenin otuzu olumlu, onu olumsuz soru köküne sahiptir. Ölçek, dört boyuta sahiptir. Bu boyutlar yazma farkındalığı, yazma psikolojisi, genel ilerleme ve kişisel ilerlemedir. Yazma farkındalığı, yazma becerilerinin gelişimine yönelik öğrencilerin kendileri ve başkaları arasında yapacakları karşılaştırmalar sonucu ortaya koyacakları farkındalıkları içerir. Yazma psikolojisi ölçekte öğrencilerin yazma becerileri ile ilgili duygularını belirttikleri maddeleri içerir. Genel ilerleme ve kişisel ilerleme ise ölçekte öğrencilerin yazma becerilerinin ilerleme durumu ile ilgili fikirlerini ifade ettikleri maddelerden oluşur.

Ölçek, Malatya’da bulunan Mustafa Kemal, 19 Mayıs Fatih, Bindal, Gündüzbey, 75. Yıl Cumhuriyet, İMKB ve Hayriye Başdemir Ortaokullarında öğrenim gören iki yüz elli öğrenciye uygulanmış ve bununla öğrencilerin yazma becerisi farkındalığı, yazma psikolojisi, genel ilerleme ve kişisel ilerleme boyutlarında öz yeterlik algılarının ortaya çıkarılması hedeflenmiştir.

2.4. Verilerin Çözümlemesi

Araştırmada söz konusu okullardaki sekizinci sınıf öğrencilerine ölçek uygulanması ile elde edilen veriler SPSS 21.0 programı kullanılarak analiz edilmiştir. Verileri değerlendirilirken tanımlayıcı istatistiksel metotları (sayı, yüzde, ortalama, standart sapma) kullanılmıştır.

Niceliksel verilerin karşılaştırılmasında kız ve erkek öğrenciler arasındaki fark t-testi ile analiz edilmiştir. Elde edilen bulgular %95 güven aralığında, %5 anlamlılık düzeyinde değerlendirilmiştir.

Ölçeğe ilişkin verilerin çözümlemesinde, likert tipi ölçeğin değer farkının ($5-1 = 4$) değer yargısına (5) bölünmesiyle elde edilen 0,80’lik aralıklar, öğrencilerin ölçekte yer alan maddelere yönelik görüşlerinin ve buna bağlı olarak yazma öğrenme alanına yönelik öz yeterliklerinin sınırlarını belirlemektedir. Buna göre, 1,00-1,80 değer aralığındaki aritmetik ortalamaya denk gelen görüşler öğrencilerin belirlenen yazma öz yeterliklerine sahip olmada “çok yetersiz” olduklarını, 1,81-2,60 değer aralığındaki görüşler öğrencilerin “yetersiz” olduklarını, 2,61-3,40 değer aralığındaki görüşler öğrencilerin belirlenen yazma öz yeterliklerine sahip olmada “kısmen yeterli / yetersiz” olduklarını, 3,41-4,20 değer aralığındaki görüşler öğrencilerin “yeterli” olduklarını, 4,21-5,00 değer aralığındaki görüşler ise öğrencilerin belirlenen yazma öz yeterliklerine sahip olmada “çok yeterli” olduklarını ortaya koyacak şekilde yorumlanmıştır.

3. BULGULAR

Birinci Alt Problem: Sekizinci Sınıf öğrencilerinin yazma öz yeterlik (yazma becerisi farkındalığı, yazma psikolojisi, genel ilerleme ve kişisel ilerleme boyutlarında) algıları nasıldır?

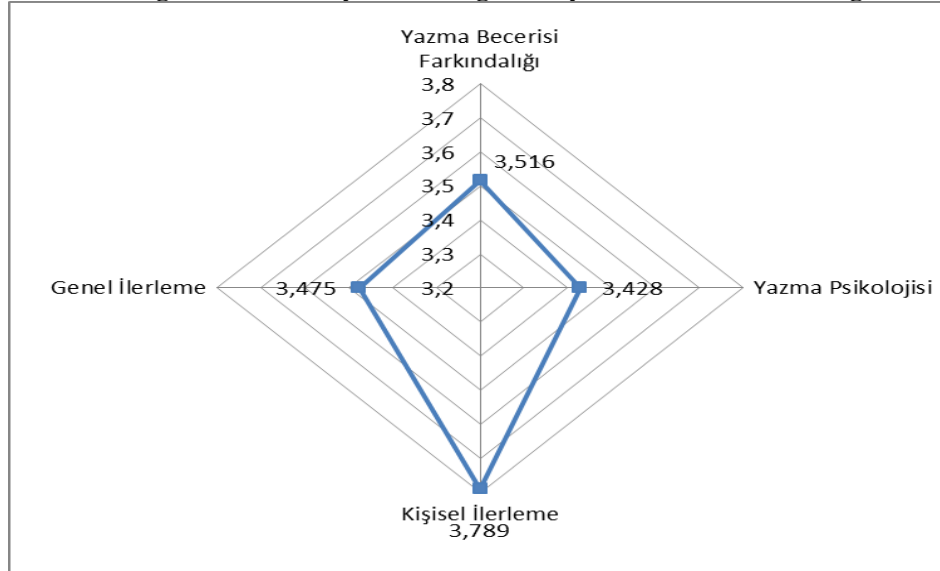
Öğrencilerin yazma becerisi farkındalığı, yazma psikolojisi, genel ilerleme ve kişisel ilerleme boyutlarında öz yeterlik algıları aşağıdaki tablo ve grafikte gösterilmiştir:

Tablo 2. Yazma Öz Yeterlik Algıları

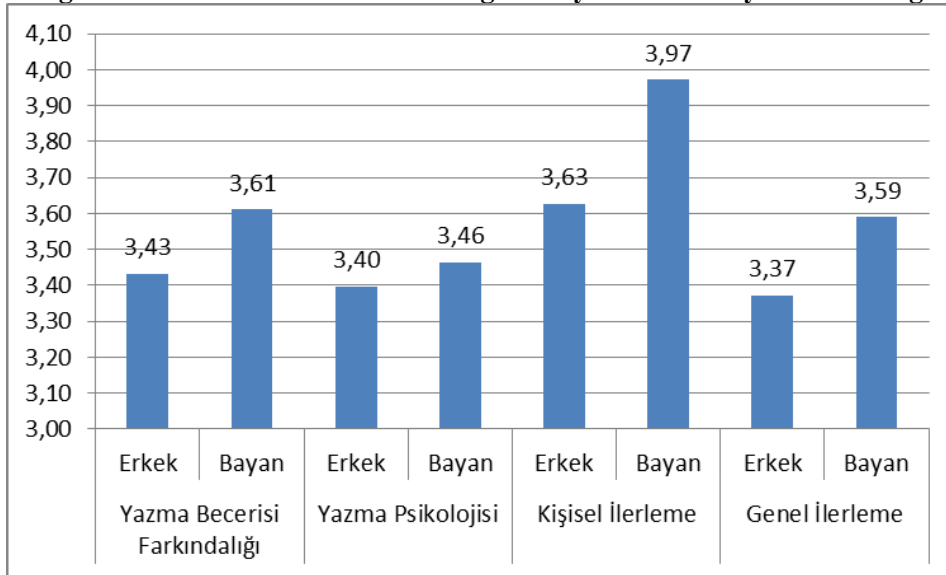
	N	Ort	Ss	Min.	Max.
Yazma Becerisi Farkındalığı	250	3,516	0,519	1,690	4,810
Yazma Psikolojisi	250	3,428	0,618	1,600	4,500
Kişisel İlerleme	250	3,789	0,700	1,140	5,000
Genel İlerleme	250	3,475	0,636	1,290	5,000

Araştırmaya katılan öğrencilerin “yazma becerisi farkındalığı” düzeyi yeterli ($3,516 \pm 0,519$); “yazma psikolojisi” düzeyi yeterli ($3,428 \pm 0,618$); “kişisel ilerleme” düzeyi yeterli ($3,789 \pm 0,700$); “genel ilerleme” düzeyi yeterli ($3,475 \pm 0,636$); olarak saptanmıştır.

Grafik 1: Öğrencilerin Öz yeterlik Algı Düzeylerinin Grafikteki Dağılımı

İkinci Alt Problem: Sekizinci Sınıf öğrencilerinin yazma öz yeterlik algıları (yazma becerisi farkındalığı, yazma psikolojisi, genel ilerleme ve kişisel ilerleme boyutlarında) cinsiyete göre farklılık göstermekte midir?

Grafik 2: Öğrencilerin Yazma Öz Yeterlik Algı Düzeylerinin Cinsiyete Göre Dağılımı**Tablo 3. Yazma Öz Yeterlik Algı Düzeylerinin Cinsiyete Göre Ortalamaları**

	Grup	N	Ort	Ss	T	P
Yazma Becerisi Farkındalığı	Erkek	132	3,431	0,496	-2,782	0,006
	Bayan	118	3,611	0,528		
Yazma Psikolojisi	Erkek	132	3,396	0,613	-0,870	0,385
	Bayan	118	3,464	0,624		
Kişisel İlerleme	Erkek	132	3,626	0,728	-4,029	0,000
	Bayan	118	3,972	0,620		
Genel İlerleme	Erkek	132	3,372	0,584	-2,732	0,007
	Bayan	118	3,590	0,674		

Araştırmaya katılan öğrencilerin yazma becerisi farkındalığı puanları ortalamalarının cinsiyet değişkenine göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılan t-testi sonucunda grup ortalamaları arasındaki fark istatistiksel açıdan anlamlı bulunmuştur ($t=-2,782$; $p=0,006<0,05$). Bayanların yazma becerisi farkındalığı puanları ($x=3,611$), erkeklerin yazma becerisi farkındalığı puanlarından ($x=3,431$) yüksek bulunmuştur.

Araştırmaya katılan öğrencilerin yazma psikolojisi puanları ortalamalarının cinsiyet değişkenine göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılan t-testi sonucunda grup ortalamaları arasındaki fark istatistiksel açıdan anlamlı bulunmamıştır ($t=-0,870$; $p=0,385>0,05$).

Araştırmaya katılan öğrencilerin kişisel ilerleme puanları ortalamalarının cinsiyet değişkenine göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılan t-testi sonucunda grup ortalamaları arasındaki fark istatistiksel açıdan anlamlı bulunmuştur ($t=-4,029$; $p=0,000<0,05$). Bayanların kişisel ilerleme puanları ($x=3,972$), erkeklerin kişisel ilerleme puanlarından ($x=3,626$) yüksek bulunmuştur.

Araştırmaya katılan öğrencilerin genel ilerleme puanları ortalamalarının cinsiyet değişkenine göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılan t-testi sonucunda grup ortalamaları arasındaki fark istatistiksel açıdan anlamlı bulunmuştur ($t=-2,732$; $p=0,007<0,05$). Bayanların genel ilerleme puanları ($x=3,590$), erkeklerin genel ilerleme puanlarından ($x=3,372$) yüksek bulunmuştur.

Araştırma bulgularına göre kız öğrencilerin yazma farkındalığı, genel ilerleme ve kişisel ilerleme boyutlarında öz yeterlik algı düzeyleri erkek öğrencilerin bahsedilen boyutlardaki algı düzeylerinden daha yüksektir. Yazma psikolojisi boyutunda ise kız ve erkek öğrenciler arasında bir fark bulunmamıştır. Bu bulgulardan kız öğrencilerin yazma konusunda kendilerine daha çok güvendikleri sonucu çıkarılabilir.

4. SONUÇ VE TARTIŞMA

Araştırmada ulaşılan sonuçlara göre sekizinci sınıf öğrencilerinin yazma farkındalığı, yazma psikolojisi, genel ilerleme ve kişisel ilerleme boyutlarında öz yeterlik algıları yeterlidir. Araştırmada cinsiyet değişkenine göre kız ve erkek öğrenciler arasında yazma öz yeterlik algısı bakımından farklılıklar gözlenmiştir. Buna göre kız öğrencilerin yazma öz yeterlik algıları erkek öğrencilerin yazma öz yeterlik algılarından daha yüksek bulunmuştur. Özellikle yazma becerisi farkındalığı, genel ve kişisel ilerleme boyutlarında kız öğrencilerin yazma öz yeterlik algıları erkek öğrencilerin yazma öz yeterlik algılarından daha yüksektir.

McCarthy, Meier ve Rinderer, (1985) öğrencilerin yazma becerisine ilişkin düşüncelerinin, onların yazma performansı ile ilişkili olduğunu belirterek performans-öz yeterlik ilişkisini ortaya koyar (akt. Demir, 2014). Yine Schunk ve Swartz (1993) öz yeterlik algısı yüksek olan öğrencilerin yazmaya daha ilgili olduklarını, yazma konusunda daha çok çaba sarf ettiklerini ve herhangi bir güçlük durumunda yazma eyleminden vazgeçmeyip zorlukla mücadele ettiklerini belirtir ve başarılı yazmanın öz yeterliği olumlu etkilediğini ifade eder. Akar (2008) tarafından yapılan çalışmada okuma yazma etkinliklerinde kendilerine ve yeteneklerine güvenen öğrencilerin daha fazla çaba harcadığını, daha ısrarcı olduğunu ve daha fazla başarılı olduğunu ortaya koymuştur.

Motivasyon araştırmaları, öğrencilerin “öz-yeterlik inançları”nın okuma yazma becerilerinin kazanılması üzerinde önemli ölçüde etkili olduğunu ortaya koymuştur. Öğrencilerin okuma ve yazma eylemleri konusunda motive olup bu becerileri kazanmaları için onlara her zaman ödül ve özendirici vermeye gerek yoktur. Okuma ve yazma becerilerini kazanmak için önce öğrencilerin kendilerine güvenmeleri gerekir. Öğrencilere ödül ve özendirici vermek yerine kendilerine güvenmeyi öğretmek daha mantıklıdır. (Akar, 2008).

“Öz yeterliğe yeterince sahip olmayan insanlar olayların görüldüğünden zor olduğunu düşünür, buna bağlı olarak da her şeye daha dar bir görüş açısından bakarlar ve karşılaştıkları problemleri çözemeyebilirler. Fakat öz yeterliği yüksek olan insanların zor iş ve durumlarda daha rahat olmaları, daha güvenli ve güçlü hareket etmeleri

beklenmektedir.” (Demir, 2014). Bundan hareketle kişilerin kendilerine ait öz yeterlik algılarının güçlü ve anlamlı olmasının onların başarılarını artırıcı bir unsur olduğu söylenebilir.

Üniversite öğrencileri arasında yapılan bir araştırma sonuç itibarıyla bu araştırmayla benzerlik göstermektedir. Batar ve Aydın (2014) tarafından yapılan bir çalışmada kız öğretmen adaylarının yazılı anlatım öz yeterlik inançları erkek öğretmen adaylarının yazılı anlatım öz yeterlik inançlarından daha yeterli bulunmuştur. Yılmaz vd.’nin (2012) ilköğretim öğrencilerinin öz yeterlik düzeylerini çeşitli değişkenler açısından inceledikleri çalışmalarının sonucunda kız öğrencilerin öz yeterlik inançları erkek öğrencilerin öz yeterlik inançlarından yüksek bulunmuştur. Baş ve Şahin’in (2012) ilköğretim okulu öğrencilerinin yazma eğilimi algılarını inceledikleri çalışmalarının sonucunda ise benzer bir şekilde öz yeterlik inancı düzeyinde kız öğrencilerin lehine anlamlı bir fark bulunmuştur.

Araştırmalarda cinsiyet değişkeni sıkça ele alınan bir konudur. Bazı araştırmalarda kız öğrenciler lehine anlamlı farklılıklar bulunurken bazı araştırmalarda bu durum tersine dönmektedir. Yazma öz yeterlik algısı konusunda erkek öğrencilerin lehine anlamlı farklar bulunan çalışmalar da mevcuttur (Korkut ve Akkoyunlu, 2008). Bazı çalışmalarda ise cinsiyet değişkeninde anlamlı bir fark bulunamamıştır (Seçkin ve Başbay, 2013).

Cinsiyet değişkeninin ele alındığı bazı araştırmalarda ise kız ve erkek öğrenciler arasında öz yeterlik algısı bakımından anlamlı bir fark çıkmamıştır (Pajares ve Valiante, 1999, akt. Büyükkız, 2011). Yine Altunçekiç, Yaman ve Koray (2005), Endler , vd. (2001) ve Azar (2010) çalışmalarında öz yeterlik inançları üzerinde cinsiyet değişkeninin etkili olmadığı sonucuna ulaşmışlardır.

Öğrencilerin yazma öz yeterlik algı düzeylerinin yüksek olması onların derse katılımını arttıracak ve yazma konusunda kendi bilgi, deneyim ve yaşantılarını zenginleştirmesini sağlayacaktır. Öz yeterliğin yüksek olduğu bir sınıfta öğrenciler işbirliği içinde çalışmayı öğrenecek ve öğrenciler, akranlarını gözlemleyerek benzer bir işi kendilerinin de yapabileceğine inanacaklardır (Oğuz, 2009).

Öz yeterlik algısı bireylerin seçim yapma, bilişsel, motivasyonel ve duygusal süreçlerini etkileyen önemli bir öğedir (Bandura, 1997). Bu açıdan bakıldığında öz yeterlik algısının yüksek olması bireylerin hedeflerini yükseltmesi, kararlarında daha tutarlı olması ve bir güçlkle karşılaştıklarında mücadeleci yönlerinin daha güçlü bir şekilde ortaya çıkması anlamına gelmektedir (Locke ve Latham, 1990, akt. Korkut ve Babaoğlu, 2012).

Öz yeterliğin yüksek olması ile bazı yazma sorunlarının çözülebileceği yargısı söylenebilir. Güçlü bir öz yeterlik algısı ile yazmaya başlayan öğrenciler yazmaya karşı olumsuz tutumlarını değiştirebilir ve yazma konusunda engellerle karşılaştığında daha mücadeleci davranabilir. Aynı şekilde yüksek bir öz yeterlik algısına sahip olan bireylerin yazma becerisini geliştirme adına daha çok çaba harcayacağı ifade edilebilir.

5. ÖNERİLER

Yapılan araştırma sonuçları ve alanyazından elde edilen tespitler sonucunda erkek öğrencilerin yazma öz yeterlik algılarının kız öğrencilerinkinden düşüklüğünün sebepleri araştırılabilir. Ayrıca Türkiye’de Türkçe eğitimi ve özellikle yazma alanında öz yeterlik çalışmalarının azlığı göz önünde bulundurulduğunda yazma becerisi ve öz yeterlik ilişkisini ortaya koyacak daha kapsamlı bir çalışmanın yapılması konuya ışık tutulmasına yardımcı olacaktır. Bunlardan başka öğrencilerin yazma öz yeterlik algılarının artırılması için neler yapılabileceğine yönelik araştırmalar yapılması öneri olarak sunulabilir. Öğrencilerin Türkçeye ve yazmaya ilgi duymasını sağlayacak etkinlik ve çalışmaların yapılması öğrencilerin öz yeterlik algılarının da yeterli seviyeye çıkmasını sağlayacaktır.

KAYNAKLAR

- Akar, C. (2008). Öz yeterlik inancı ve ilkokuma yazmaya etkisi, *Uşak Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 1(2), 185-198.
- Aksu, H. (2008). Öğretmen adaylarının matematik öğretimine yönelik öz yeterlik inançları, *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 8(2), 161-170.
- Aktaş, Ş., Gündüz, O. (2005). *Yazılı ve sözlü anlatım*, Ankara: Akçağ Yayınları.
- Aktaş, Ş., Gündüz, O. (2007). *Yazılı ve sözlü anlatım*, Ankara: Akçağ Yayınları.
- Altunçekiç, A., Yaman, S. ve Koray, O. (2005). Öğretmen adaylarının öz-yeterlik inanç düzeyleri ve problem çözme becerileri üzerine bir araştırma (Kastamonu ili örneği). *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 13 (1), 93-102.
- Azar, A. (2010). Ortaöğretim fen bilimleri ve matematik öğretmeni adaylarının öz yeterlilik inançları, *ZKÜ Sosyal Bilimler Dergisi*, 6(12): 235-252.
- Bandura, A. (1997). Social foundations of thought and action: a social-cognitive theory, pp. 400- 411. <http://www.des.emory.edu/mfp/effquotes.html>. Erişim Tarihi 25.11.2015.
- Bandura, A. (Ed.). (2002). *Exercise of personal and collective efficacy in changing societies.*, Cambridge/UK: Cambridge University Press. Albert Bandura, *Self efficacy in changing societies*, (2002), Cambridge/UK: Cambridge University Press.
- Baş, G. ve Şahin, C. (2012). İlköğretim 6. 7. ve 8. Sınıf öğrencilerinin okuma tutumları ve yazma eğilimleri ile Türkçe dersindeki akademik başarıları arasındaki ilişki, *Turkish studies - International Periodical for the languages, Literature and history Of Turkish*, 7(3), 555-572.
- Batar, M. ve Aydın, S. (2014). Türkçe öğretmeni adaylarının yazılı anlatım öz yeterlik inançlarının değerlendirilmesi, *International Journal Of Language Academy*, 2(4), 579-598.
- Bouffard Bouchard, T. (1990). Influence of self-efficacy on performance in a cognitive task. *Journal of Social Psychology*, 130, 353-63.
- Büyükkız, K. (2011). *Türkçeyi yabancı dil olarak öğrenenlerin yazma becerileri ile öz yeterlilik alguları arasındaki ilişki üzerine bir araştırma*, Yayınlanmamış Doktora Tezi, Gazi Üniversitesi, Ankara.
- Çubukçu, Z. ve Girmen, P. (2007). Öğretmen adaylarının sosyal öz yeterlik algılarının belirlenmesi, *Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 8 (1), 1-18.
- Demir, T. (2013). İlköğretim öğrencilerinin yaratıcı yazma becerileri ile yazma öz yeterlik algısı ilişkisi üzerine bir çalışma, *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim Dergisi*, 2(1), 84-114.
- Demir, T. (2014). Yazma öz yeterlik ölçeğinin Türkçe formunun geçerlik ve güvenilirlik çalışması, *e – Kafkas Eğitim Araştırmaları Dergisi*, 1(1), 84-114.
- Endler, N. S., Speer, R. L., Johnson, R. M., Flett, G. L. (2001). General self efficacy and control in relation to anxiety and cognitive performance, *Social Spring*, 20(1): 36-52.
- Göçer, A. (2010). Türkçe öğretiminde yazma eğitimi, *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 3/12, 178-195.

- Göçer, A. (2010). Eğitim fakültesi öğrencilerinin yazılı anlatım becerilerinin süreç yaklaşımı ve metinsellik ölçütleri ekseninde değerlendirilmesi (Niğde Üniversitesi Örneği). *Kastamonu Üniversitesi Kastamonu Eğitim Dergisi*, 18 (1), 271-290.
- Göçer, A. (2011). Öğrencilerin yazılı anlatım çalışmalarının Türkçe öğretmenlerince değerlendirilmesi üzerine, *On Dokuz Mayıs Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 30(2), 71-97.
- Gülsevin, G. ve Boz, E. (Eds). (2006). *Türkçenin Çağdaş Sorunları*, Ankara: Gazi Kitabevi
- Güzel, A., Karatay, H. (Eds). *Türkçe Öğretimi El Kitabı*. Ankara: Pegem A Yayıncılık
- Jinks, J., Morgan, V. (1999) Children's perceived academic self-efficacy: An inventory scale, *The Clearing House*. Vol. 72, No. 4, 224-230.
- Karasar, N. (1991). *Bilimsel araştırma yöntemi*. Ankara: Pegem A Yayıncılık.
- Korkmaz, İ. (2002). *Gelişim ve öğrenme psikolojisi*. Ankara: Pegem A Yayıncılık.
- Korkut, K. ve Babaoğlu, E. (2012). Sınıf öğretmenlerinin öz yeterlik inançları. *Uluslararası Yönetim Ve İktisat İşletme Dergisi*, 8(16), 268-291.
- Korkut, E. Ve Akkoyunlu, B. (2008). Yabancı dil öğretmen adaylarının bilgi ve bilgisayar okuryazarlık öz-yeterlikleri. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 34, 178- 188.
- Musa Çiftçi, *Türkçe öğretiminin sorunları* (2006), Ankara: Gazi Kitabevi.
- Pajares, F., & Valiante, G. (1997). Influence of writing self-efficacy beliefs on the writing performance of upper elementary students. *Journal of Educational Research*, , 353-360.
- Pajares, F. (2007). Empirical Properties of a Scale to Assess Writing Self-Efficacy in School Contexts, *Measurement and Evaluation in Counseling and Development* , Vol: 39, 239-249.
- Oğuz, A. (2009). Öğretmen adaylarının sözlü ve yazılı anlatım becerilerine ilişkin öz yeterlik algıları. *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*, C.8, 18-42.
- Özay Karadağ ve Sedat Maden, *Yazma eğitimi*. (2013). Ankara: Pegem A Yayıncılık.
- Özbay, M. (2011). *Türkçe özel öğretim yöntemleri II*, Ankara: Öncü Kitap.
- Özbay, M. (2011). *Yazma eğitimi*, (Ed. M. Özbay), Ankara: Pegem A Yayınları.
- Seçkin, A. ve Başbay, M. (2013). Beden eğitimi ve spor öğretmeni adaylarının öğretmenlik mesleğine ilişkin öz-yeterlik inançlarının incelenmesi. *Turkish Studies- International Periodical For The Languages, Literature And History Of Turkish Or Turkic*, 8(8), 253- 270.
- Schunk, D. H. & Swartz C. W. (1993). Goal and progress feedback: effects on self efficacy and writing achievement, *the annual meeting of the american educational research association*, Atlanta, April 12-16.
- Snyder, C. R., & Lopez, S. (2002). *Handbook of positive psychology*. Oxford, UK: Oxford University Press.
- Şengül, M. (2011). *İlköğretim II. Kademe türkçe öğretiminde yazma becerilerine yönelik öğretim ve ölçme-değerlendirme yaklaşımlarının uygulamadaki etkililiğinin değerlendirilmesi*, Yayımlanmamış doktora tezi, Fırat Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Fırat Üniversitesi.
- Taylor, B.P. (1981). Content and written form: A two-way street, *TESOL QUARTERLY*, 15 (1), 5-14.
- Ungan, S. (2007). Yazma becerisinin geliştirilmesi ve önemi. *Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi* 23, 461-472.
- Yakıcı, A., Yücel, M., Yelok, M., ve Doğan, M. (2010). *Üniversiteler İçin Türkçe 1 Yazılı Anlatım*, Ankara: Gazi Kitabevi.
- Yılmaz, E., Yiğit R. ve Kaşarçı, İ. (2012). İlköğretim öğrencilerinin öz yeterlilik düzeylerinin akademik başarı ve bazı değişkenler açısından incelenmesi, *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 1(23), 371-388.